

পছন্দৰা হাৰিব বাট

জেনুকা পাতৰ দৰে

চৈয়দ আব্দুল মালিকৰ
দুখন
উপন্যাস
একেলগে

পদ্মসৰা হাবিষ ঘাট

আৰু

জৈতুকা পাতৰ দৰে

॥ প্রকাশক ॥
বিচিহ্ননাৰায়ণ দত্তবৰুৱা প্ৰতিষ্ঠিত
লয়াৰ্ছ বুক ষ্টল
গুৱাহাটী-১

॥ প্ৰথম প্ৰকাশ ॥
ছেপ্তেম্বৰ ১৯৭০

॥ ছপাশুভা ॥
নবজীৱন প্ৰেছ
৬৬ গ্ৰে ষ্ট্ৰীট ॥ কলিকতা-৬

॥ মূল্য চাৰি টকা মাত্ৰ ॥

সদ-সাহিত্যিক লক্ষ্মীনন্দন বৰাৰ হাতত/ৰাৰ
লিখনিত অসমৰ গাওঁ, আৰু অসমীয়া গাওঁ-
লীয়া জীৱনৰ ছবি নিটোল আৰু অনবদ্য
ৰূপত জীৱন্ত হৈ উঠিছে/মালিক/নাহৰণি/

২০ জুলাই ১৯৭০

জনাবলগীয়া

এই সব্ৰ উপন্যাস দুখন, দুখন অসমীয়া আলোচনীৰ বিশেষ সংখ্যাত প্ৰকাশ হৈছিল। আকাৰত সব্ৰ কাৰণে দুয়োখনক এখন কিতাপ কৰি প্ৰকাশ কৰা হ'ল। দুয়োটা কাহিনীৰ পটভূমি আৰু বিষয়বস্তুৰ মাজত কিছু মিল আছে। সেই দেখি পঢ়োতে পাঠকে বেছি উজ্জ্বল নৈখাৰ যেন লাগিছে। ঘটনা দুটাৰ মূল জন্মদান আৰু কেইটামান চৰিত্ৰ স'চা। কিন্তু কাহিনী কোৱা বা চৰিত্ৰ সৃষ্টিতকৈ বিষয়বস্তুৰ ওপৰত আলোকপাত কৰাই প্ৰধান উদ্দেশ্য। পাঠকে সেইটো লক্ষ্য কৰিলে ভাল পাম।

প্ৰকাশক খগেন দত্তবৰুৱালৈ ধন্যবাদ।

ପଞ୍ଚମସା ହାସିସ ଘାଟ

“পোন প্রথমে এষাৰ কথা ঠিৰাং কৰা; টকা কিমান লাগিব।”

“সেইটো এতিয়াই খাটাতকৈ কব পৰা নেযাব। পিছে টকা তিনি হেজাৰৰ কম নেলাগিব কিজানি।”

“তিনি হেজাৰ!”

“তিনি হেজাৰ!!”

“ইমান টকা!!!”

“আজিকালি তিনি হেজাৰনো কিমান টকা!”

“ইমান টকা কেলেই? আমি কিবা বন্দুৱা লগামনে? নিজেই সকলো কৰিম।”

“বন্দুৱা লগোৱাৰ কথানো কোনে কৈছে? কৈছোহে তিনি হেজাৰ, কিজানি আৰু বেছিহে লাগিব।”

কাৰোবাৰ বিশ্বাস হ’ল, কাৰোবাৰ সন্দেহ থাকি গ’ল।

বৰচোৰাণি গাঁৱৰ পদুৰাণি নাম ঘৰৰ বৰ পদুখুৰী পাবতে বাইজ বহিছিল। বাইজ বদলি মানুহ সৰহ নহয়—তিনি কুৰিমান। ঘৰেপতি এজনকৈ আহিবলৈ জনোৱা হৈছিল। সেই হিচাপে মানুহ ডেৰ শ মান গোট খাব লাগিছিল। বৰচোৰাণি গাঁৱত মানুহ দশঘৰ মানেই হ’ব। তাৰে একৈশঘৰ মদুছলমান—আঠাইশ ঘৰ আহোম, বাইশ ঘৰ কৈৱৰ্ত, পাঁচ ঘৰ বামুণ আৰু বাকী কেঘৰ কোচ, কেঙট, কলিতা সকলো মিলি বৰচোৰাণি গাঁও। আম, কঠাল, জাম, কৰৈ, চোম, গোহোৱা সকলো গছ মিলি বেনেকৈ এখন গাৰুজীয়া হাবি হয়—একে মাটিৰপৰা বস টানি একে বতাহৰপৰা মৰম লৈ, একে বেলিৰ ব’দত বেলেগ বেলেগ গছ ডাঙৰ-দীঘল হয়, তেনেকৈ বেলেগ বেলেগ জাত-কুল ধৰ্মৰ মানুহ খুপ খাই এখন গাঁও হৈ আছে। বৰচোৰাণি গাঁও। মাজে মাজে দন-হাই, খুট-খাট নলগা নহয়। গাৰুজীয়া দন, আগবেলা লাগে, পিচ বেলা ভাগে। গালি শপনিতো ভাতৰ লগৰ পানী। ডাঙৰ ডাঙৰ কথাও ঝিঙাতে পানীৰ ঠেঙে হয়। নাই বদলিলে সাপতো বিব নাই। সব্দ সব্দ কথাই কেতিয়াবা চোঁচোঁতে বোঁচোঁ হয়। আম কঠাল দুমাহ, মাতবোল নাই দুমাহ। দন-কাঁজ-